

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز

تحقیق هفته

شماره: ۷۹ (از ۲۱ الی ۲۸ سرطان ۱۳۹۳ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی و اقتصادی هفته وار است که به زبان های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می گردد، تا نهادهای سیاست گذار از آن استفاده نمایند.

په دې ګڼه کې لاندې مطلبونه لولئ:

• مقدمه ۳

از میانجیگری جان کری تا شایعه تغییر نظام!

- مداخله خارجی ها در انتخابات چالش بزرگ برای افغانستان ۴
- میانجیگری جان کری و تلاش های تغییر نظام ۵
- مرحله جنجالی سهم کردن نامزد بازنده در قدرت ۶

سعودي-ايران-ترکيه؛ په منځني ختيځ کې د سرې جگړې لوبغاړي

- په منځني ختيځ کې د روانې سرې جگړې شاليد ۸
- سوريه او عراق له سرې جگړې تر گرمې جگړې! ۹
- د مصر کودتاچي مشر د ملک عبدالله نوي ملگري ۱۰
- د ترکيې او سعودي تر منځ په سني نړۍ کې د مشرتابه مقابله ۱۰
- پايله: ۱۱

مقدمه

په دې گڼه کې د ولسمشريزو ټاکنو له دويم پړاو وروسته، د ټاکنو د برخليک په هکله د بهرنيانو ورځ تر بلې زياتېدونکي رول، د جان کيري منځگړتوب او ترې وروسته د نظام د بدلون په اړه خپرو شوو آوازو او دغه راز په منځني ختيځ کې روانې سپرې جگړې په تړاو، د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز، د اوونۍ تحليل د بورډ شننې لولۍ.

* د افغانستان د ولسمشريزو ټاکنو له دويم پړاو وروسته راپورته شوې لانجې د هوارې لپاره د امريکا د بهرنيو چارو وزير جان کيري کابل ته راغی او د دواړو نوماندانو تر منځ يې د ټولو رايو د بيا شمېرلو پرېکړه وکړه، چې پايلې به يې هم دواړه نوماندان مني او په پايله کې به د ملي وحدت حکومت جوړوي. د جان کيري له منځگړتوب وروسته د نظام د بدلون پر سر د هوکړې او اېتلافي حکومت د جوړولو آوازې خپرې شوې. داسې برېښي، چې په شوې پرېکړه کې يوازې د ټولو رايو د شمېرلو خبره نه ده، بلکې د پردې ترشا د واک پر سر د نوماندانو تر منځ معامله شوې دي.

* دغه راز د سيمې په کچه په منځني ختيځ کې وروستيو پېښو او بدلونونو هم د نړيوالو پام ځان ته وراړولی دی. په دې سيمه کې د مصر روان کړکېچ او د سوريې او عراق جگړې ډېرې وغځېدې، چې لامل يې په منځني ختيځ کې روانه سپرې جگړه بلل کېږي او له امله يې د سيمې هېوادونه په منځني ختيځ کې ژورو بدلونونو ته سترگې په لار دي. همدا موضوعات د ځينې نورو موضوعاتو ترڅنګ، د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز د اوونۍ تحليل د بورډ له خوا خپرل شوي دي:

از میانجیگری جان کری تا شایعه تغییر نظام!

پس از اعلام نتایج ابتدایی دور دوم انتخابات ریاست جمهوری افغانستان، نقش خارجی‌ها در مورد سرنوشت انتخابات به گونه تدریجی بیشتر شده و بالآخره جان کری وزیر خارجه آمریکا در سفری به کابل، نزاع انتخاباتی را میان هر دو نامزد فیصله نمود. پس از میانجیگری جان کری در موجی از شایعات، شایعاتی نیز پخش گردید که گویا در پشت پرده، بر سر تغییر نظام و تشکیل یک حکومت ائتلافی میان نامزدان، توافق صورت گرفته است که این موضوع واکنش‌های گونه‌گونی را نیز در پی داشت.

اینکه هدف اصلی این شایعه‌ها چه بوده؟ و اگر توافق بر سر تغییر نظام حقیقت داشته باشد، نتایج آن چگونه خواهد بود؟ همچنان تأثیر و نتایج مداخله خارجی‌ها به ویژه آمریکا در پروسه انتخابات، موضوعاتی هستند که در کنار سایر موضوعات در اینجا مورد بحث قرار گرفته است.

مداخله خارجی‌ها در انتخابات چالش بزرگ برای افغانستان

جان کری وزیر خارجه آمریکا کسی است که با میانجیگری خود، بگومگوی انتخاباتی میان کرزی و داکتر عبدالله را در سال ۲۰۰۹ میلادی نیز حل و فصل نمود. داکتر عبدالله این بار نیز توقع میانجیگری جان کری را داشت و بر پیشنهادهای و میانجیگری جهت‌های افغانی، اکتفا نمی‌کرد. به نظر می‌رسد که یک روز پس از اعلام نتایج ابتدایی تهدید ایجاد حکومت موازی نیز، از ترس عملی نشدن تعهداتی بود که در سال ۲۰۰۹ در باره انتخابات کنونی، به داکتر عبدالله داده شده بود.

رفع اختلاف و کشمکش میان نامزدان ریاست جمهوری با وساطت جان کری تعجب‌آور بود؛ اما پس از آن برخی از افراد و سیاسیون اظهاراتی داشتند و گزارش‌هایی به نشر رسیدند که تشویش‌ها و واکنش‌های تازه‌ای را در پی داشت.

ظاهراً میان هردو نامزد بالای تفتیش تمام آراء، قبول کردن نتایج تفتیش و در نتیجه تشکیل حکومت وحدت ملی توافق صورت گرفته است. اما با در نظر داشت اینکه پس از دور دوم انتخابات یکی از نامزدان که چانس پیروزی خود را نمی‌دید و به همین دلیل هیچ نوع فیصله تخنیکی و پیشنهادی را نمی‌پذیرفت و بعد از برآورده شدن یک شرط، شرط دیگر را مطرح می‌کرد؛ به نظر می‌رسد که تفتیش همه آراء اصل موضوع نیست، بلکه در پشت پرده بر سر قدرت معامله صورت گرفته است.

امریکا و جهت‌های خارجی، نزاع انتخاباتی را طوری مدیریت کردند تا نقش خارجی‌ها در این پروسه اساسی باشد که سخن زدن از ایجاد حکومت موازی نیز برخی از مداخلات امریکا بود؛ و گرنه ایجاد اغتشاش و بی‌نظمی در شرایط کنونی افغانستان، هرگز به نفع امریکا نیست.

امریکا از طریق مدیریت مدبرانه انتخابات، این هدف را مطابق توقع خود بدست آورد که برای پنج سال دیگر نیز حکومتی در افغانستان تشکیل شود که تحت فشار منت و احسان‌مندی امریکا و جامعه جهانی باشد.

پس میانجیگری و مداخله وزیر خارجه امریکا، نشر گزارش‌های مبنی بر شایعه کودتای احتمالی پیش از سفر جان کری نیز برای توجیه مداخله شرم‌آور امریکا در پروسه انتخابات افغانستان و نقش مؤثر آن در این پروسه می‌باشد.

هرچند نقش مؤثر امریکا در انتخابات افغانستان، تلاشی برای انزوای حامد کرزی نیز پنداشته می‌شود؛ چون کرزی هنوز هم مخالف تغییر نظام در افغانستان، پیمان امنیتی با امریکا و در کل مخالف نقش عام و تام امریکا در روند سیاسی افغانستان می‌باشد و از مداخله آنان مانده به نظر می‌رسد.

از سوی دیگر از سخنان رئیس جمهور کرزی به خوبی درک می‌شود که میانجیگری امریکا در کشمکش انتخاباتی، خواست افغانستان نبوده و امریکا بر اساس پلان و نقشه خود، جان کری را برای وساطت میان نامزدان به کابل فرستاده است.

میانجیگری جان کری و تلاش‌های تغییر نظام

بعضی از رسانه‌های غربی گزارش‌های را در باره توافق نامزدان بر سر تغییر نظام در افغانستان به نشر سپردند. این قضیه‌ی است که داکتر عبدالله عبدالله در صورت پیروزی در انتخابات، قصد انجام آنرا داشت. هرچند بر اساس این گزارش‌ها این

طرح در ابتدائی‌ترین مراحل آن قرار دارد، اما به گونه عمومی هردو نامزد انتخابات قبول دارند که برای وحدت ملی در افغانستان، باید به شکل تدریجی چوکی صدارت یا نخست وزیری بوجود بیاید.

امریکا تقریباً یک دهه قبل از روی کار آمدن نظام ریاستی در افغانستان حمایت نمود، اما حالا معلوم می‌شود که در سال‌های اخیر بر اساس دلایل مختلف برای تغییر نظام تلاش کرده است و از نظام ریاستی در افغانستان راضی به نظر نمی‌رسد. دست‌های که در دور دوم انتخابات برای بدنام کردن این پروسه گماریده شدند، یکی از هدف‌های احتمالی آنها هم زمینه‌سازی برای پیشنهاد طرح‌های جدید سیاسی بود.

اگر توافق تغییر نظام و دادن چوکی نخست وزیری به نامزد بازنده، در میانجیگری اخیر جان کری جدی هم نباشد، زمانیکه دوکتور اشرف غنی احمدزی در آغاز، از میان قوم تاجیک معاون انتخاب نکرد و بعداً وعده منصب نخست وزیری را به احمد ضیاء مسعود داد؛ از همه اینها معلوم می‌شود که از قبل برای تغییر نظام برنامه‌های وجود داشته است.

با آنکه تیم انتخاباتی اشرف غنی احمدزی که احتمال برنده شدن او بیشتر است، این شایعات و توافق بر سر تغییر نظام را رد کرده است و رئیس جمهور کرزی نیز در سخنان اخیر خود نظام پارلمانی را به ضرر افغانستان دانسته است، اما به نظر می‌رسد که نشر گزارش‌های رسانه‌های غربی که به کاخ سفید هم نزدیک پنداشته می‌شوند، در باره تغییر نظام در افغانستان برای آماده سازی ذهنیت‌ها می‌باشند، هرچند اعضای تیم داکتر عبدالله عبدالله که بازنده احتمالی انتخابات می‌باشد، این شایعات را برای تثبیت جایگاه و سهم خود در حکومت آینده نشر می‌کنند.

اینکه تغییر نظام به تعدیل قانون اساسی ضرورت دارد؛ معلوم می‌شود که در این باره نیز ترتیبات ذهنیت‌سازی چیده شده‌اند. به گونه که در باره چوکی تعهد شده به احمدضیاء مسعود به نام ریاست اجرایی، گفته شده است که این سمت پس از دو یا سه سال، در پی تعدیل قانون اساسی به چوکی نخست وزیری تبدیل می‌شود.

مرحله جنجالی سهمیم کردن نامزد بازنده در قدرت

از خوشی تیم بازنده احتمالی انتخابات پس از میانجیگری جان کری، معلوم می‌شود که بالای قدرت معامله صورت گرفته است و در نتیجه بدنام کردن انتخابات و مشکلات فراوان دیگر، تیم برنده احتمالی نیز مجبور به قبول کردن معامله بالای قدرت به عنوان گزینه اخیر شده است تا بدین ترتیب راه برای تشکیل یک حکومت ضعیف هموار شود.

هرچند میانجیگری خارجی‌ها آخرین راه حل دانسته می‌شود و حامد کزی که با مداخله خارجی‌ها شدیداً مخالف است، نیز پیشنهاد یوناما برای حل این مشکل را قبول نمود و سپس میانجیگری جان کری را هم قبول کرد، اما طوری به نظر می‌رسد که چالش انتخابات با این میانجیگری، به مرحله جدیدی داخل شده است.

در ارتباط به تقسیم قدرت زیر نام حکومت وحدت ملی چند نقطه قابل دقت است؛ اول اینکه اگر همه آراء دوباره شماریده می‌شود، نتیجه آنرا هم هردو نامزد قبول می‌کنند، پس فرد برنده رئیس جمهور مشروع می‌باشد و باید بر اساس خط مشی خود حکومت خود را تشکیل دهد. پیش از پیش سهمیم کردن نامزد بازنده از روی سهم و معامله، پس چه معنا دارد؟

اگر از همین حالا روی پست‌های حکومت توافق صورت گرفته باشد، پس زیر نام‌های مختلف با آرای مردم بازی می‌شود. هرچند این نکته را نیز باید فراموش نکنیم که تشکیل حکومت تنها از تیم برنده و از صحنه راندن تیم مقابل، باعث زیانمند شدن و ناقص شدن حکومت خواهد شد و حکومت باید از نظر ترکیب ملی ناقص نباشد، اما تشکیل حکومت از روی سهم و بر اساس معامله‌ها، توطئهٔ مهلکی بر ضد مردم افغانستان دانسته می‌توانیم.

سعودي-ايران-ترکيه؛ په منځني ختيځ کې د سرې جگړې لوبغاړي

منځني ختيځ له لومړي نړيوالې جگړې وروسته، بيا د سرې جگړې (۱۹۴۵-۱۹۹۱) پر مهال او بيا له هغه را وروسته د ډېرو ستونزو محور دی؛ خو په وروستيو کلونو کې په دې سيمه کې خورا زيات تحولات تر سترگو شول، چې د سوريې اوږده کورنۍ او خونړۍ جگړه، په مصر کې د مرسي حکومت راپرځول، په عراق کې روان تاوتريخوالی او د فلسطين غميزه يې د ځينې بېلگو په توگه يادولی شو.

دغو وروستيو بدلونونو او د عربي پسرلي تر نامه لاندې پاڅونونو، پر دغه سيمه ژور اغېز بنډلی او لاهم په دې سيمه کې د ژورو بدلونونو تمه شته ده. دلته همدا موضوع شنل شوې ده.

په منځني ختيځ کې د روانې سرې جگړې شاليد

په دې سيمه کې د ايران اسلامي انقلاب (۱۹۷۹) وروسته، د دوو سيمه ييزو ځواکونو (سعودی او ايران) ترمنځ د نړيوالې اېډيالوژيکې سرې جگړې پرمهال، آسيايي سيمه ييزه مذهبي جگړه هم ورو ورو پيل شوه. دې مذهبي سرې جگړې له پيله د نيابتي جگړې بڼه درلوده او د عراق-ايران د اوږدې جگړې (۱۹۸۰-۱۹۸۸) له امله يې سيمه په شيعه او سني بلاکونو ووېشله، چې اوسمهال په سوريه کې روانه کورنۍ جگړه او په عراق کې د سنينانو تازه پاڅون يې نوې بېلگې دي.

د ايران او سعودي ترمنځ د دې سرې جگړې له پيل سره عراق له ايران سره په خونړۍ جگړه کې ښکېل شو، چې وروسته سعودي د حسني مبارک تر واکمنۍ لاندې مصر او ايران بيا په لبنان کې د حزب الله او په سوريه کې د حافظ الاسد لوري ونيوه.

سعودي، چې د نړيوالې سرې جگړې پر مهال د امريکا ملاتړی و، د امريکا له تجربو زده کړل او هڅه يې وکړه، چې د ترومن دکتري¹ په څېر د ايران پر خلاف خپله ځانگړې نظريه هم راوړاندې کړي او په مرسته يې ايران په خپل گاونډ کې راحصار او تابع کړي. سعودي عربستان په همدې موخه د خپل ستراتيژيک ملگري پاکستان او له هغه ځايه بيا د هغو افغاني مجاهدينو لوري ونيو، چې د تحريک برياليتوب يې هغه مهال د سعودي له مرستو سره تړلی و.

ځکه نو هغه مهال دغې سرې جگړې د افغانستان پر کورنۍ جگړه اغېز وکړ او وروسته بيا د افغانستان د سياست ډگر ته طالبان راڅرگند شول، چې له پيله يې د ايران مخالفت وکړ؛ خو بالعکس سعودي بيا له همدې امله طالبان په رسميت وپېژندل. په دې توگه د سرې جگړې دا لوبه افغانستان ته هم راولېږدول شوه او د افغانستان پر حالاتو يې ژور اغېز وکړ.

سوريه او عراق له سرې جگړې تر گرمې جگړې!

په منځني ختيځ کې چې کله له تونس څخه د عربي پسرلي پاڅونونه پيل شول؛ نو که له يوې خوا يې په سيمه کې د ملتونو د آزادۍ تمې راپيدا کړې؛ بلې خوا ته يې له ټولو استبدادي حکومتونو سره هم جدي اندېښنه پيدا کړه، چې په ترتيب سره يې په ليبيا کې قذافي له منځه يووړ او په مصر کې يې هم حسني مبارک له تخته راوړ کړ. همدغه مهال په سوريه کې هم، د سوريې ملت د بشارالاسد د ميراثي رژيم پر ضد پاڅون وکړ، چې له ۲۰۱۱ کال راهيسې روان دی او دواړه (سعودي او ايران) بشپړ پکې ښکېل دي.

ترڅنگ يې په عراق کې د امريکايي ځواکونو له وتلو وروسته حالات د پخوا په پرتله خورا ډېر خراب او کړکېچن شول، چې په دې وروستيو کې په عراق او سوريه کې د (اسلامي دولت) په نوم ډلې راڅرگندېدو او په اسلامي نړۍ کې د خلاف اعلانولو په دې سيمه ډېر هېوادونه اندېښمن کړي دي. د سني جنگياليو دا ډله اوسمهال په پوره ځواک سره، د نوري المالکي په مشرۍ د عراق د حکومت پر ضد، چې سني وگړي يې په تېرو کلونو کې د قدرت له صحنې ايستلي وو، جنگېري او پر سعودي او قطر هېوادونو يې د ملاتړ تورونه لگول کېږي.

په داسې حال کې، چې په دې وروستيو کې په عراق کې د کردستان د خپلواکۍ موضوع هم راتوده شوې ده، له ايران سره د داعش (ISIS) يا (په عراق او شام کې د اسلامي دولت) ډلې په اړه اندېښنې زياتې شوې دي او داسې گنگوسې شته دي، چې ايران عملاً د عراق له حکومت سره د مرستې له لارې هلته مداخله کړي؛ خو سعودي عربستان بيا مخکې له مخکې ايران ته خبرداری ورکړې، چې د عراق په چارو کې له لاسوهنې ډډه وکړي، کله نو پايلې به يې د ايران لپاره خطرناکې وي.

¹ هغه دکتري دی، چې په ۱۹۴۷ کال کې د امريکا د ۳۳ ولسمشر هری اس ترومن له خوا مطرح شو. Truman Doctrine

د مصر کودتاجي مشر د ملک عبدالله نوي ملگری

د سعودي پاچا ملک عبدالله او ملگرو يې (کویت او اماراتو) په مصر کې پر خپلو پخوانيو ملگرو او په اسلامي نړۍ کې د سعودي پر نرم ځواک (اسلامي تحریکونو) سخت گوزار وکړ. د دغه هېواد د منتخب ولسمشر دکتور مرسي د واک ډېره کمه موده تېره شوې وه، چې د سيسي له خوا کودتا پرې وشوه او له اخوان المسلمین گوند سره يې خورا ناوړه چلندونه وکړل.

په مصر کې له کودتا سلاسي وروسته ملک عبدالله په مصر کې د کودتا په پایله کې رامنځته شوی حکومت په رسمیت وپېژاند او په دې وروستيو کې يې، د حسني مبارک له واکمنۍ راوروسته د لومړي ځل لپاره مصر ته سفر هم وکړ. دا سفر په مصر کې له کودتا وروسته د بهرنيو مشرانو لومړنی سفر هم دی. په مقابل کې يې ډگروال سيسي هم د لوړې پر مهال له ملک عبدالله څخه ځانگړې مننه وکړه.

ملک عبدالله له سيسي سره د کودتا د پلان پر مهال د څو ميليارده ډالرو مرستې د ژمنې ترڅنگ دا ژمنه هم کړې وه، چې د مصر د اقتصادي پرمختگ لپاره به د سيمي په کچه يو کنفرانس رابولي او مصر ته به تر ۲۰ ميليارده ډالرو پورې د مرستو ژمنې ورکړل شي. په توليز ډول ویلی شو، چې د مصر د نوي حکومت او سعودي تر منځ له دغو تودو اړیکو، مرستو او ژمنو څرگندېږي، چې د دواړو هېوادونو لوری کوم دی.

په مصر کې له پراخ پاڅون سره د حسني مبارک د حکومت پر راپرځېدو ايران د ارامۍ ساه واخېسته او مرسي ته يې د ولسمشرۍ مبارکي ورکړه. که څه هم مرسي غوښتل، چې د تهران او رياض تر منځ توازن وساتي؛ خو سعودي بيا داسې گڼله چې له انور سادات او حسني مبارک څخه ورياتي مصر يې د دښمنو په لور ولاړ او له همدې امله يې د بېرته خپلولو هلې ځلې وکړې؛ خو لاهم په دغه هېواد کې د پرديو هېوادونو په اشاره روانې ناخوالې د دغه هېواد وگړي ځپي.

د ترکیې او سعودي تر منځ په سني نړۍ کې د مشرتابه مقابله

په ترکیه کې د بهرنيو چارو د وزير په توگه د داوود اوغلو ټاکل کېدو، د ترکیې په معاصره ډيپلوماسۍ کې يو بدلون رامنځته کړ. ده يوازې څو کاله وړاندې، چې په پوهنتون کې د نړيوالو اړیکو پروفیسور و، د ستراتېژیک عمق په نوم کتاب وليکه. نوموړي په دغه کتاب د ترکیې د بهرنيو چارو پوهانو ته روښانه کړه، چې ترکیه بايد خپل ستراتېژیک عمق - چې ښاغلي اوغلو د ترکیې جيو-ستراتېژیک موقعیت او له عثماني خلاف څخه ورياتي تاريخي عمق بللی - ولټوي.

له ۲۰۰۴ کال وروسته د بهرنيو چارو د وزير په توگه د اوغلو راتلل او هغه مهال د اروپايي اتحاديې له خوا د ترکیې پر مخ دروازې له نورو شرطونو سره تړل، دوی اړ کړل چې په خپله همدې فلسفه روان شي. د دغې فلسفې له مخې بيا د دغه هېواد لومړي وزير

رجب طيب اردوغان د سعودي پخوانيو ملگرو (اسلامي تحريکونو) ته داسې مهال د ملگري لاس ور اوږد کړ، چې ملک عبدالله لاس ترې اخېستی و.

ترکيه په منځني ختيځ کې ډېموکراسي غواړي؛ خو د سعودي واکمنان بيا دا هر څه تر پښو لاندې تخت او د سر له پاسه تاج ته خطر گڼي. ترکيه د عربي هېوادونو پسرلي ته هيله منه وه؛ خو سعودي بيا په يمن، بحرين او مصر کې په خپله گټه لاسوهنې وکړې.

د سعودي او ترکيې ترمنځ د دې سرې جگړې ځواک، د سيسي له خوا د کودتا پرمهال په هغو خبرو کې، چې اردوغان د ملک عبدالله او سعودي په اړه د ترکيې ملت ته وکړې، بڼه جوتهږي.

پايله:

دا چې په منځني ختيځ کې د ايران او سعودي سره جگړه د شيعه او سني جگړه ده؛ نو سعودي نه غواړي، چې په منځني ختيځ کې د شيعه مذهب اغيزې او د ايران نرم ځواک زيات شي او ايران هم په ورته دريځ کې دی او په دې سيمه کې د سعودي پر ضد او د خپل نفوذ لپاره پوره هلې ځلې کوي.

بلخوا د سعودي او ترکيې ترمنځ هم په منځني ختيځ او اسلامي نړۍ کې، له خپل ليدلوري د مسلمانانو د "مشرتابه" لپاره مسابقه او سره جگړه روانه کړې ده. سعودي په دې مقابله کې له ديني اړخه گټه پورته کوي؛ خو ترکيه بيا د خپل زياتېدونکي نرم ځواک، اقتصادي پرمختگ، او د اسلامي نړۍ د قديو مشرانو پر مټ د مقابلي ډگر گرم ساتلی.

همدارنگه په دې سيمه کې د ترکيې او ايران ترمنځ هم اړيکې ډېرې وختونه بڼې نه وي او تر يوه بريده د دوی ترمنځ هم سوږ جنگ روان دی؛ خو په منځني ختيځ کې د وروستيو تحولاتو پر مټ، چې له عربي پسرلي يې سرچينه اخېستې ده، په دې سيمه کې د سرې جگړې ډگر تود ساتل شوی او دا لوبه ورځ تر بلې پېچلې کېږي. پای

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com - info@csrskabul.com

وب سایت: www.csrskabul.com

شماره تماس: (+93) 784089590